

Diagnostický proces:

Gavora,2001)

1. Plánování a organizování diagnostikování -(koho, kdy, jak, jak často, v jakém intervale diagnostikovat, zázemí, technické vybavení)

- a) diagnostikování vstupní
- b) diagnostikování průběžné
- c) diagnostikování výstupní

2. Diagnostická hypotéza

Položíme si diagnostickou hypotézu – předpoklad, který orientuje činnost určitým směrem. Může být stanovená implicitně (v duchu) nebo explicitně. Cílem je hypotézu potvrdit nebo vyvrátit.

3. Sběr a zpracování diagnostických údajů (dat)

- a) Je to jádro diagnostického procesu
- b) Práce v terénu s použitím diag. metod a nástrojů
- c) Výsledek - zpracování a uspořádání údajů

4. Vyhodnocení a interpretace diagnostických údajů

5. Stanovení diagnózy = nález, zjištění stavu, je výsledkem diagnostického procesu. Vzniká na základě porovnání aktuálního stavu žáka se stavem požadovaným – kritériem, normou, cílem učitele...). Na konci diagnózy se konstatuje soulad, nesoulad s kritériem...

6. Pedagogické opatření, zásah, intervence (mnoho možností: oprava chyby, opětovné vysvětlení, další procvičení, použití dalších metod, motivace, přesun žáka...)

7. Vyslovení prognózy – odhalí se možnosti žáka, způsoby jeho zdokonalování a vyslovení předpokladu o dalším rozvoji.

8. Komunikace diagnózy – hodnocení směřuje k:

- a) žákovi
- b) s rodičům
- c) psychologovi, výchovnému poradci, učitelům

Komunikace může mít různou podobu a rozsah.

[1] GAVORA, P. Diagnostikovanie a hodnotenie žiaka vo vyučovaní.
In. KOLLÁRIKOVÁ, Z., PUPALA, B. *Předškolní a primární pedagogika*. Praha:
Portál, 2001. s. 233-257. ISBN 80-7178-585-7.